

[Fibiger.]

det. Det synes jeg i hvert Tilfælde, vi maa have fjernet, thi hvis det er saadan, at et stort Flertal af Kommunens Vælgere ikke ønsker at have et Badehotel, eller hvad det nu er, fordi de ser, at det er en Fare for deres unge, og det viser sig ved Afstemningen, at det ikke alene er Afholdsfolk, der stemmer for at blive fri for det, men ogsaa andre, forekommer det mig, at saa bør det ikke være saadan, at man fra Administrationen herinde ved et Overbevillingsnævn kan paa tvinge dem det, og jeg vil i hvert Fald gerne paakalde ærede Medlemmers Hjælp til at faa det fjernet fra den Ædruelighedslovgivning, vi har i Beværterloven. Der er Egne i vort Land, som har faaet Øjnene op for, at man dør maa gaa frem i et noget hurtigere Tempo end andre Steder, og saa mener jeg ogsaa, det er rigtigt, at man giver dem Lov til at ordne sig, som de vil, baade indenfor deres Kommune og indenfor deres Amt.

Det Forslag, som her er stillet, og om hvilket man fra alle Sider blandt Forslagsstillerne har udtalt, at det er et Forhandlingsgrundlag, peger jo i den Retning, og jeg ønsker at sige ogsaa for mit Vedkommende, at hvis den Forhandling, der skal finde Sted om det, resulterer i, at man naar et Skridt videre, saaledes at vi tager Skridtene, efterhaanden som Kravene kommer ude fra Befolkningen, tror jeg, at dette Lovforslag vil kunne gøre sin Nytte og blive til Hjælp i Ædruelighedsarbejdet og dermed til Gavn for vort Folk.

Holdgaard: Som Medforslagsstiller til det foreliggende Lovforslag har jeg naturligvis siddet som en opmærksom Tilhører for at høre, hvilke Argumenter man nu fra Modstandernes Side vilde fremføre overfor det foreliggende Forslag. Dette Forslag er jo, som allerede sagt, fremkommet paa en særlig Maade, idet det er fremsat af Medlemmer fra alle Partier med Undtagelse af Retsstatspartiet. Ved at sidde og høre paa disse Forhandlinger og særlig ved at høre paa de Medlemmer, som er Modstandere af det foreliggende Lovforslag, har jeg faaet det Indtryk, at der er mange af de Udtalelser, der er fremført, der skyder ganske over Maalet. Man opstiller dette Forslag som et absolut Forbudsforslag, og ved Hjælp af den meget rige Fantasi, man har, kan man se, hvilke Ulykker der vil paaføres Landet herved, men det er dog vist det, man kalder at kæmpe mod Vejrmodler, naar man saadan konstruerer et Forslag og saa bekæmper det. Dette Forslag er jo slet ikke et absolut For-

budsforslag — det er der gjort tilstrækkelig Rede for af adskillige af Forslagsstillerne —, det er kun et Forslag, der søger at give Kommunerne, baade de enkelte Sognekommuner og Amtskommunerne, en større Frihed.

Det ærede Medlem Hr. Fibiger har faaet det Indtryk, at der saa at sige fra alle Sider var taget ret velvilligt paa Forslaget; det er knap nok, at jeg har faaet det samme Indtryk. Det ærede Medlem Hr. Fibiger er i særlig Grad forbavset over det ærede Medlem Hr. Willesens Standpunkt. Jeg er kommet over det Standpunkt, at jeg bliver forbavset over noget fra den Side, jeg synes, at fra den Side kan man vente hvad som helst. — Paa Forhaand kan man ikke vide, hvilket Standpunkt det Parti indtager. Nu har det altsaa indtaget et Standpunkt, saaledes at vi dog har et Parti her paa Rigsdagen, som staar sammen om at forfægte de Anskuelser, som den personlige Friheds Værn hidtil har kæmpet for — det har man da faaet klaret ved denne Diskussion. Det ærede Medlem Hr. Willesen begrundet bl. a. sin Modstand mod Forslaget med, at det vil virke hemmende paa Afholdsarbejdet. Dertil vil jeg dog gerne sige, at naar man — og det ved jeg da fra de Afholdsforeninger, jeg kender, og fra Arbejdet i den Forening, jeg staar som Medlem af — arbejder for den Sag, saa tager man ikke Arbejdet op for Foreningens Skyld, og derfor forekommer det mig, at selv om et saadant Forslag paa en vis Maade skulde virke hemmende, saaledes at der ikke blev saa meget Arbejde for Afholdsforeningerne, saa skulde det ikke være Grundlag for at gaa imod Lovforslaget. Naar man tager Arbejdet op i Afholdsforeningerne, er det af Hensyn til de Mennesker, som i større eller mindre Udstrækning ligger under for de stærke Drikke, og jeg tror at turde forsikre det ærede Medlem Hr. Willesen, at selv om dette Forslag blev gennemført, saa vilde der saamænd blive tilstrækkeligt Arbejde for Afholdsforeningerne at tage sig af.

Som Afholdsmand kan man jo kun paaskønne den Interesse og den Sympati, der tilsyneladende giver sig til Kende overfor Afholdsarbejdet, naar man drøfter Ædruelighedsspørgsmaalet; der er bare det kedelige ved det, at jeg for mit Vedkommende synes, at man mangler noget at have den Sympati i, for naar vi bl. a. ser paa, hvordan vi her fra Rigsdagens Side paaskønner det Arbejde, som Afholdsorganisationerne har taget op, saa synes det mig ikke, at det vidner om saa særlig stor Sympati derfor — jeg tænker her særlig paa det Tilskud, man giver til vore Redningshjem.